

skal man anmelde dette for Højesterets Justitskontor, og saa kan Sagerne foretages ved Højesteret, saa snart Advokaterne er færdige, og det passer Højesteret med Tiden. De væsentligste af de anteciperede Sager er Skiftesager, Gæsteretssager, Sø- og Handelsretssager og selvfølgelig alle kriminelle Sager, hvorhos man kan faa særlige Antecipationsbevillinger.

Lovforslaget gaar nu ud paa, at for Fremtiden skal alle Sager behandles som anteciperede Sager, det vil sige, at Stævningen kan udtages straks til den for Tiden holdende Højesteret, som det hedder. Jeg skal indrømme, at man kan gøre den Indvending, at Lovforslaget kunde have været formuleret paa en heldigere Maade, idet man jo opretholder Forskellen mellem Ordenssager og anteciperede Sager, naar man siger, at for alle Sager skal Reglerne for anteciperede Sagers Foretagelse for Højesteret være gældende. Men det er med velberaad Hu, at man har gjort dette; thi hvis man foretog mere gennemgribende Ændringer, maatte der ske Forandringer paa andre Punkter i Højesteretsinstruksen. Lovforslagets Fremsettelse skyldes en Henvendelse fra Højesterets Justitiarius; endvidere har Højesteretssagførerne tiltraadt den Ordning, der er foreslaaet i Lovforslaget. Efter at Lovforslaget var blevet udarbejdet, har det været tilstillet Højesteret, som har erklæret ikke at have noget væsentligt at erindre mod det. Det blev fremsat i Landstinget og vedtaget der uden Udvalgsbehandling og uden, at der fremkom noget Ændringsforslag. Jeg tillader mig hermed at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Efferfø: Øjemedet med dette Lovforslag er at fremskynde Sagers Behandling ved Højesteret. Jeg ser ikke, at der foreligger saadanne særlige Omstændigheder, der kan give gyldig Grund til at modsætte sig det. Der er i Landstinget blevet rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der maatte være tilstrækkelig Grund til at tilvejebringe en Lov som den foreslaaede, fordi den er bestemt til kun at gælde, indtil Loven om Rettens Pleje træder i Kraft. Da den højtærede Justitsminister imidlertid har oplyst, at det i hvert Fald vil vare nogle Aar, inden Loven om Rettens Pleje træder ud i Livet, selv om man i indeværende Rigsdagssamling tilvejebringer de Lovgivningsforanstaltninger, som maatte være nødvendige, for at Loven om Rettens Pleje

kan træde i Virksomhed, forekommer det mig ubetinget rigtigt at vedtage Lovforslaget, som bifaldes af Højesteret, og som har faaet Tilslutning fra Højesteretssagførernes Side. Den eventuelle Lov vil medføre en Nedgang i Statens Indtægter derved, at Nødvendigheden af visse Bevilinger vil bortfalde, naar den træder i Kraft, og følgende ogsaa de dermed forbundne Gebyrer; men da den heraf følgende Indtægtsnedgang, efter hvad der er blevet oplyst, højst kan paaregnes at blive 300—400 Kr. om Aaret, kan man ikke tillægge denne Omstændighed nogen Betydning i Forhold til det Gode, en saadan Lov vil bringe. Jeg mener, at man bør støtte enhver Bestræbelse fra den højtærede Justitsministers Side for ved hensigtsmæssige Foranstaltninger at lette Rettens Gang, og jeg anbefaler derfor Lovforslaget til hurtig Fremme og foreløbig til Overgang til anden Behandling.

Jessen: Ligesom det ærede Medlem fra Færøerne (Efferfø) vil ogsaa jeg anbefale dette Lovforslag til Fremme, og jeg kan ogsaa anbefale, at det fremmes uden Nedsættelse af Udvalg. Alle Bestræbelser, som gaar ud paa at gøre Retsplejen hurtigere, bør hilses med Glæde, og dette Lovforslag vil sikkert bidrage til at gøre Retsplejen hurtigere for Højesteretssagers Vedkommende. Det er jo en ny lille Lap, der sættes paa vor Retsordning, og jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed at udtale Ønsket om, at vi snart maa komme bort fra Lappernes Tid og faa den nye Klædning, som vi allesammen længes efter. Jeg skal ellers ikke gøre Bemærkninger til Lovforslaget, men blot anbefale, at det gaar sin Gang, jeg tror, som sagt, det vil bidrage til, at Retten bliver lettere, end den hidtil har været.

Alfred Christensen: Den foreslaaede Reform er i sig selv en Hensigtsmæssighed og vil medføre en Lettelse for alle, der vil have deres Sager for Højesteret, og da jeg ikke kan indse, at den kan være til Skade for nogen som helst — ja, nu oplyses det jo rigtignok, at den vil skade Statskassen for 400 Kr., som den mister i Gebyr for Antecipationsbevillinger, men det regner jeg ikke for nogen moralsk Indtægt —, vil jeg anbefale Lovforslaget paa det bedste og til hurtig Fremme her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.